جمهوری اسلامی

یکشنبه ۲۲ فروردین ۱۴۰۰ – ۲۸ شعبان ۱۴۴۲ – ۱۱ آوریل ۲۰۲۱ – شماره ۱۱۹۵۵ – سال چهل و دوم

روزنامه سیاسی اجتماعی صبح
مدیر مسئول و سردبیر مسیح مهاجری
نشانی تهران – بهارستان – اول خیابان مجاهدین اسلام – روبروی مجلس شورای اسلامی
تلفن ۹-۷۷۶۴۴۴۲۰ کد پستی ۱۱۵۴۹۱۷۷۱۱ نمابر ۷۷۶۴۴۴۱۸
نشانی الکترونیکی روزنامه جمهوری اسلامی www.jepress.ir
نشانی پست الکترونیکی info@jepress.ir صندوق پستی ۴۹۷۳-۱۱۱۵۵
چاپخانه روزنامه جمهوری اسلامی

ضیافت نور

پیامبر گرامی اسلام فرمودند:
من اراد ان تستجاب دعوته و ان تکشف کربته فلیفرج عن معسر
هرکس می‌خواهد دعایش مستجاب شود و غمش از بین برود، باید گره از کار گرفتاری باز کند.
نهج‌الفصاحه: ح ۲۹۶۱

دیدگاه سیاسی

عدم انسجام در سیاست خاورمیانه‌ای آمریکا

طی دو دهه اخیر به منظور اطمینان از حصول منافع ملی، کشورها اولویت‌های سیاست خارجی خود را با شروع دولت جدید و با توجه به افق کلان امنیتی خود تعیین می‌کنند. با روی کار آمدن دولت ترامپ، بزرگترین حلقه مفقوده در این زمینه عدم اولویت و عدم انسجام در سیاست خارجی وی بود. برای پیگیری اقدامات مهم استراتژیک این کشور، اولویت‌بندی وی در داخل کشور مشخص شد و به گونه‌ای ارتجاعی به حوزه سیاست خارجی نگاه می‌کرد درحالی که حوزه سیاست بین‌الملل به شدت تحت تأثیر تعاملات فی مابین یکدیگر و همچنین احترام متقابل در سایه تعهدات و قوانین بین‌المللی است.

برای بررسی این عدم انسجام، لازم است سیر تاریخی وقایع گذشته از زمان آغاز اعتراضات مسالمت‌آمیز در سوریه، سپس درگیری مسلحانه و مبارزه با جهادی‌ها، همچنین مقابله با تروریسم بررسی و مرور گردد. ازسوی دیگر حضور یا عدم حضور فعال نیروهای آمریکایی در افغانستان و عراق که سرانجام به تصمیم آنها برای ترک منطقه منجر شده است نیز از دیگر موضوعات مورد منازعه در این دو دهه برای آمریکایی‌ها بوده است. اکنون با به قدرت رسیدن دموکراتها، به نظر می‌رسد این روند به دوران قبل از ترامپ بازگشته است. تحلیلی که اکثر اندیشمندان معتقدند، با توجه به روند نزولی موقعیت جهانی آمریکا، به نظر می‌رسد آنها باید به فکر بازسازی سیاست‌های خود در قبال کشورهای منطقه خاورمیانه باشند نه عقبگرد به سیاست شکست‌خورده سابق.

در جنگ سوریه و یمن، در خصوص موضوع هسته‌ای ایران و در بحث صلح در افغانستان، معاملات نفتی به علاوه فروش تجهیزات نظامی به عربستان سعودی، شاهد عدم انسجام زیادی هستیم. در روند دموکراسی‌سازی و مبارزه با تروریسم در افغانستان، از نابودی طالبان تا عقب‌نشینی نیروهای آمریکایی بدون هماهنگی و استراتژی مشخص با نیروهای ناتو و بالاخص کشورهای بانفوذ منطقه و همچنین آغاز مذاکره با گروه تروریستی طالبان که به جنایت‌های خود ادامه می‌دهند، همگی نشان دهنده اختلالی است که به تصمیم‌گیری سیاستمداران آمریکایی در دو دهه گذشته بر می‌گردد.

با آغاز دولت بایدن، این عدم انسجام نیز بسیار مشهود است. از یک سو، تصمیمات مبهم و یک‌جانبه ترامپ وضعیت پیچیده‌ای را به وجود آورده است و ازسوی دیگر، برنامه‌ریزی‌های اخیر و برنامه‌های استراتژیک دارای نواقص آشکاری هستند که نتایج را به تأخیر می‌اندازد. با اینکه شخصیت بایدن به سیاست خارجی نزدیک می‌باشد و علاقه به بازیگری بیشتری نشان داده است، تاکنون اقدام مهم و شایان توجهی در حوزه بین‌الملل بجز بازگشت به کنفرانس اقلیمی پاریس نداشته است.

به عنوان مثال، در مورد مذاکرات صلح افغانستان در قطر، طرفین درگیر از ماهیت روند گفتگو و انتخاب طرفین ناراضی بودند و اکنون، با ورود ایران، پاکستان و روسیه به این موضوع، عدم موفقیت از تعهدات قبلی و اتفاقات مشابه ادامه دارد. طی ابتکار جدید روسیه، طرف‌هایی برای مذاکره دعوت شده‌اند که تاکنون موفقیت‌های چندانی به دست نیاورده‌اند. در جنگ در سوریه، با ظهور نیروهای نیابتی و حضور مؤثر ایران و روسیه، آمریکایی‌ها بنظر می‌رسد پیشنهاد مذاکراتی با مشارکت ۵ طرف را مطرح کرده‌اند که شامل کشورهای روسیه، آمریکا، عربستان سعودی، ترکیه و ایران میشود. اما در این زمینه، ابهامات اساسی در حل اختلافات و چگونگی مشارکت گروه‌های سوری و مردم در قدرت وجود دارد. به منظور رفع موانع، بهتر است همه کشورهای نام برده، از اهرم مذاکره و برنامه جمعی با در نظر گرفتن مطالبات مردم سوریه برای دستیابی به صلح پیروی و استفاده کنند.

پیچیدگی موضوع افغانستان نیز قابل تأمل می‌باشد. آنچه در کنفرانس بن در سال ۲۰۰۱ (۱۳۸۰) مشاهده شد، جایی که طرح صلح افغانستان و روند تشکیل دولت پیشنهاد و پذیرفته شد، می‌تواند با تشکیل همه طرف‌های درگیر در جهت روند صلح بین‌الافغانی به خوبی اجرا شود، اما اینبار با تعیین تعداد نیروهای خارجی و زمان خروج آنها از افغانستان.

یکی دیگر از ابزارهای مهم در پیشبرد روند صلح در افغانستان حضور ایران و پاکستان است. در افغانستان می‌توان از حمایت و نفوذ ایرانی‌ها و پاکستانی‌ها بهره‌مند شد. در سوریه، یمن و بعلاوه عراق، مشارکت ایران در هر پیشنهاد مذاکره و راه حل سیاسی رفع اختلافات، می‌تواند به تسریع این روند کمک کند. با این حال، آمریکا و ناتو برای دنبال کردن منافع شرکا و همچنین محافظت از نفت و نحوه صادرات و به دست آوردن آن، به طور فعال در خاورمیانه حضور داشته و دارند. اما همانطور که تجارت جهانی با سیاست بین‌المللی آمریکا و تعامل با شرکا شکل می‌گیرد، آنها می‌توانند با انسجام بهتر و سیاستگذاری درست این هدف را برای همه سودمند نمایند. همانطور که مشخص شد، طرح "معامله قرن" برای حل منازعات فلسطین با رژیم اشغالگر صهیونیستی و انتقال سفارت آمریکا به بیت‌المقدس نیز با مخالفت‌های زیادی روبرو شد و بسیاری از کشورها این استراتژی‌ها را جهت برقراری صلح مناسب نمی‌دانند. این عدم انسجام در سیاست خارجی آمریکا با بازخوردهای منفی زیادی روبرو شده و جهان را نسبت به سیاست‌های کلان خود بدبین کرده است. زیرا اولاً با اهداف نمادین بشردوستانه و صلح‌طلبانه این کشور با سیاست‌های بین‌المللی سازگار نیست. ثانیاً، این نوع سیاست‌های نامنسجم روند صلح را به تأخیر می‌اندازند. به نظر می‌رسد اولویت و انسجام ملی در سیاست خارجی آمریکا به موضوعی حزبی تبدیل شده است. همانطور که می‌توانیم اختلاف نظر آنها در حمایت دوستان منطقه‌ای با حضور آنها در شاهراه‌های نفتی و حتی پیگیری امنیت رژیم صهیونیستی را بین احزاب دموکرات و جمهوریخواه به خوبی ببینیم.

تحلیلگران سیاسی و حوزه روابط خارجی معتقدند که اگر بایدن می‌خواهد سیاست خارجی آمریکا را تغییر بدهد، باید آن را بازسازی کند، نه اینکه به فکر بازگشت به عقب باشد. بایدن می‌گوید تحت رهبری او، آمریکا به اصل خود بازگشته است. اما واقعیت سیاست بین‌الملل بسیار متفاوت است. اذهان جامعه جهانی با توجه به دو دهه گذشته و حضور آمریکا در خاورمیانه، از عدم انسجام و شکست برخی از سیاست‌های خود در این منطقه استراتژیک به خوبی آگاه هستند. به عنوان مثال، با حمله به عراق و حضور نظامی در افغانستان، اکنون پس از ۲۰ سال، سیاست‌ها و بازیگران منطقه‌ای تغییر کرده و نتایج مورد نظر آمریکا محقق نشده‌اند. بنابراین، دولت بایدن و تیم سیاست خارجی آن باید به فکر بازسازی آن باشند و عوامل مهم امنیت پایدار و بازیگران پرقدرت منطقه‌ای مخصوصا ایران را نادیده نگیرند.

***محسن قاسمی**
دانشجوی دکتری رشته روابط بین‌الملل، دانشگاه نووا لیسبون پرتغال

نوجوان فلسطینی به ضرب گلوله صهیونیست‌ها بینایی خود را از دست داد

یک نوجوان فلسطینی که هدف گلوله نیروهای رژیم صهیونیستی قرار گرفته بود، بینایی یکی از چشمان خود را از دست داد.

به گزارش ایسنا، به نقل از سایت شبکه المیادین، منابع پزشکی اعلام کردند، «عزالدین البطش»، نوجوان فلسطینی ۱۳ ساله، در نتیجه شلیک مستقیم گلوله مشقی به سمت وی، بینایی خود را از دست داد.

منابع مذکور اعلام کردند، وضعیت سلامتی وی وخیم است. این نوجوان هنگامی که در مغازه پدرش در منطقه «باب الزاویه» در مرکز «الخلیل» ایستاده بود به طور غیرمنتظره سربازان رژیم صهیونیستی به سمت وی گلوله مشقی شلیک کردند و در نتیجه آن او بینایی چشم راست خود را از دست داد.

بازداشت گسترده خانواده‌های زندانیان سیاسی در بحرین

نیروهای امنیتی رژیم آل خلیفه در بحرین اعضای خانواده بازداشت شدگان سیاسی را به دلیل اعتراضات مسالمت‌آمیز اخیر در این کشور دستگیر کردند.

روزنامه «القدس العربی» به نقل از «موسسه حقوق بشر و دمکراسی بحرین»گزارش داد نیروهای امنیتی رژیم آل خلیفه چند نفر از خانواده زندانیان سیاسی برجسته در بحرین را در بحبوحه دستگیری تظاهرکنندگان به دلیل شیوع «ویروس کرونا» دستگیر کردند.این افراد در تظاهرات مسالمت آمیز خواستار آزادی زندانیان سیاسی از جمله «محمد الدقاق» و «محمد رمضان» که به دلیل مخالفت با رژیم آل خلیفه به اعدام محکوم شده‌اند، بودند.

طبق گزارش‌های گروه‌های مدافع حقوق بشر «جعفر رمضان» و «رمضان عیسی» در تاریخ ۶ آوریل و پس از اعتراضاتی مبنی بر آزادی محمد رمضان، برای بازجویی احضار شدند. اگرچه این دو نفر در آن روز به طور موقت آزاد شدند، اما مرکز پلیس «سماهج» در ساعات اولیه ۹ آوریل، آنها را برای بازجویی دوباره فراخواند، به طوری که یکی از آنها در هنگام ورود به مرکز پلیس به اتهامات متعددی از جمله تجمع غیر قانونی، روانه زندان شد.

طبق قانونی که رژیم آل خلیفه پس از اعتراضات گسترده سال ۲۰۱۱ وضع کرد، تجمع بیش از پنج نفر در این کشور غیرقانونی تلقی می‌شود که این خود نقض ماده ۲۲ کنوانسیون حقوق مدنی و سیاسی بین‌المللی است.

دادستانی عمومی بحرین در هشدار واضح به معترضان رژیم آل خلیفه اظهار داشت که حداکثر مجازات برای تجمعات غیر مجاز به ۳ سال زندان و جریمه سنگین افزایش یافته است.

گزارش سازمان دمکراسی و حقوق بشر در بحرین حاکی از آن است که عالی‌ترین دادگاه این کشور سال گذشته حکم اعدام محمد رمضان و حسین موسی را تأیید کرد. شواهد قاطع مبنی بر این است که محکومیت آنها صرفاً به اعتراف اجباری حسین در اثر شکنجه بوده است.

در این گزارش آمده است که دادستان عمومی همچنین در ۷ آوریل دستور بازداشت سه برادر از محمد الدقاق را به اتهام اقدام به تحصن برای خواستار آزادی برادر زندانی سیاسی خود صادر کرد. الدقاق از ۲۰۱۵ در زندان جو است و از مشکلات پزشکی چون کم خونی رنج می‌برد و فقط یک کلیه دارد.

گزارش‌های قبلی حاکی از آن بود که محمد الدقاق در طول زندان با سهل‌انگاری پزشکی عمدی مورد شکنجه قرار گرفته و با شیوع ویروس کرونا که در هفته‌های اخیر به سرعت در زندان گسترش یافت، وضعیت سلامتی وی در معرض خطر قرار گرفت.

تظاهرات و اعتراضات در بحرین به‌رغم تلاش رژیم آل خلیفه در سرکوب آنها، در سراسر این کشور گسترش یافته است، به طوریکه در اواخر هفته گذشته حداقل در ۲۸ شهر و روستای این کشور تظاهرات گزارش شده است، این درحالی است که در تاریخ ۶ و ۷ آوریل تعداد زیادی از تظاهرکنندگان به ویژه کسانی که از اعضای خانواده آنها در زندان به سر می‌برند، مورد بازجویی قرار گرفتند.

اگرچه دادستانی عمومی بحرین در ۸ آوریل آزادی ۷۳ زندانی را با مجازات‌های جایگزین اعلام کرد، اما همچنان صدها نفر از زندانیان از جمله بسیاری از افراد مسن که در قیام دمکراسی خواهی ملت بحرین در سال ۲۰۱۱ شرکت کردند، بازداشت هستند، افرادی که از مشکلات جدی پزشکی رنج می‌برند.

حماس: مردم فلسطین جنایت صهیونیستها در «دیر یاسین» را فراموش نمی‌کنند

سخنگوی جنبش مقاومت فلسطین "حماس" به مناسبت هفتاد و سومین سالگرد کشتارهای "دیر یاسین" تصریح کرد که مردم فلسطین فراموش نخواهد کرد و اشغالگر صهیونیستی را به خاطر جنایت‌هایش که از آمدن چریک‌های صهیونیستی به خاک فلسطین متوقف نشده است، نخواهد بخشید.

به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری فلسطینی سما، حازم قاسم، سخنگوی حماس در اظهاراتی مطبوعاتی عنوان داشت: این کشتارها که توسط گروهک‌های صهیونیستی تروریستی انجام شد و پس از آن این گروهک‌ها به "دولت اسرائیل" بدل شدند و این دولت دست به کشتارها زد تا این دولت کذائی به جنایت‌های تروریستی خود ادامه دهد و با منطق گروهک‌ها و چریک‌ها عمل کند.

وی ادامه داد: با وجود آنکه زمانی از این کشتارها گذشته و تجاوزها به مردم فلسطین ادامه داشته است، اما ما پایبندی‌مان نسبت به خاکمان و مقدساتمان و حقمان برای مقاومت در مقابل اشغالگر تا زمان تحقق اهداف مردممان برای آزادی و بازگشت بیشتر شده است.

حازم قاسم عنوان داشت: این تاریخ و حال حاضر خونین رژیم صهیونیستی، در هر مناسبتی تأکیدی بر این است که این رژیمی متجاوز است و نمی‌تواند حضوری طبیعی در منطقه داشته باشد و روند عادی سازی که برخی از کشورها در مسیر آن حرکت می‌کنند، موفق نخواهد شد که این رژیم را به منطقه پیوند دهد و این اشغالگر، دشمن اصلی تمامی گروه‌های امت باقی خواهد ماند.

کشتار «دیر یاسین»، جنایتی که طی آن بسیاری از ساکنان روستای دیریاسین در غرب قدس اشغالی به شهادت رسیده یا مجروح شدند.

در ۱۹ فروردین ۱۳۲۷ دو گروه تروریستی صهیونیستی "ارگون" و "شتیرن لیحی" با تجهیزات نظامی کامل پس از حمله به روستای "دیر یاسین" در غرب شهر قدس، تمامی خانه‌ها را تخریب کرده و ۲۵۰ الی ۳۶۰ نفر از ساکنان این روستا را قتل عام کردند.

کشتار دیریاسین تأثیر زیادی در مهاجرت فلسطینیان به دیگر مناطق فلسطین یا کشورهای عرب همسایه داشت، زیرا این کشتار موجب ایجاد موجی از رعب و وحشت در میان شهروندان فلسطینی شد.

۳ نظامی در عربستان اعدام شدند

وزارت دفاع عربستان با صدور بیانیه‌ای از اجرای حکم اعدام سه سرباز این کشور خبر داد.

براساس این گزارش اتهام این افراد خیانت بزرگ اعلام شده است.در بیانیه وزارت دفاع عربستان آمده است که سه سرباز وزارت دفاع به نام‌های «محمد بن احمد بن یحیی عکام، شاهر بن عیسی بن قاسم حقوی و حمود بن ابراهیم بن علی حازمی» جرم خیانت بزرگ را مرتکب شده‌اند زیرا تحقیقات از آنها ثابت کرد که با دشمن علیه عربستان و منافع نظامی آن همکاری کرده‌اند.

براساس این بیانیه، طی روال اداری، به اعدام محکوم شدند و این حکم دیروز در فرماندهی منطقه جنوبی اجرا شد. عربستان سعودی طی شش سال گذشته خود را درگیر جنگ یمن کرده است و با وجود ایجاد ائتلاف و دریافت کمک‌های نظامی غرب از جمله آمریکا تاکنون موفق به شکست دادن ارتش و کمیته‌های مردمی یمن نشده است. این جنگ فرسایشی موجب ایجاد نارضایتی شدیدی میان نیروهای ارتش این کشور شده است.

گزارش خبری

تداوم اسلام ستیزی دولت فرانسه

در پی رای مجلس سنای فرانسه برای ممنوعیت حجاب دختران زیر ۱۸ سال، منتقدان داخلی و خارجی بسیاری از یک سو این اقدام را اسلام‌ستیزانه ارزیابی کرده و ازسوی دیگر آن را به دلیل نزدیک‌شدن به انتخابات بعدی ریاست‌جمهوری در این کشور مربوط دانستند.

به گزارش ایرنا، در پی ممنوعیت پوشش در مدارس دولتی در سال ۲۰۰۴ حالا مجلس سنای فرانسه رای به ممنوعیت پوشش حجاب دختران زیر ۱۸ سال مسلمان داده است؛ مصوبه‌ای که گفته می‌شود بخشی از یک قانون گسترده‌تر با عنوان مبارزه با "جدایی‌طلبی" است. این لایحه روز ۳۰ مارس ۲۰۲۱ (۱۰ فروردین) براساس قانون مقابله با جدایی طلبی پیشنهاد شد.

در پی ارائه پیشنهاد قانون منع حجاب توسط مجلس سنای فرانسه موجی از انتقادات داخلی و خارجی متوجه این اقدام شد.رادیو عمومی آمریکا در گزارش خود با عنوان «سنای فرانسه با درخواست راست محافظه کار به ممنوعیت حجاب برای خردسالان رای داد» در این خصوص نوشت: سنای فرانسه تدابیری را تصویب کرده که به موجب آن افراد زیر ۱۸ سال از داشتن حجاب در ملاعام منع می‌شوند. این اصلاحیه قانونی است که دولت در راستای مبارزه با بنیادگرایی مذهبی معرفی کرد.

خبرنگار رادیو عمومی آمریکا مستقر در پاریس دلیل این اقدام تازه مجلس سنای فرانسه که تحت کنترل محافظه کاران این کشور است را نزدیک شدن به تاریخ انتخابات ریاست جمهوری در این کشور اروپایی دانست.

انتخابات ریاست جمهوری فرانسه سال آینده است و همه این اصلاحات توسط جریان اصلی حزب محافظه کار فرانسه ارائه شده است؛ حزبی که پیش از این هم نتوانسته هیچ موفقیتی کسب کند و در انتخابات پیشین آرای بسیاری را از دست داد. این امر به ویژه در سبد آرای «مارین لوپن» رهبر حزب راست افراطی به روشنی مشخص بود. اما محافظه کاران این بار تلاش دارند با بازی با کارت "بیگانه هراسی" آرای خود را بازگردانند.

این خبرنگار ادامه داد: در پی این اصلاحیه، مسلمانان احساس می‌کنند که به آنها انگ زده شده است. درواقع این قانون در پی بریده شدن سر یک معلم تاریخ فرانسوی توسط یک اسلامگرای رادیکال در اکتبر سال گذشته (مهر ۹۹) ارائه شد. پس از این رویداد و موضع گیری مقامات علیه اسلام افراطی، مسلمانان بسیار وحشت زده شدند. زیرا دولت آنها به جای اینکه همه را دور هم جمع کند، به بهانه تقویت ارزش‌ها و اصول فرانسه، به نوعی مسلمانان را که حدود ۱۰ درصد جمعیت ۶۰ میلیون نفری آن را تشکیل می‌دهند، از جامعه فرانسوی جدا کرد.

به گفته کارشناسان، «امانوئل مکرون» در پی کشته شدن یک معلم فرانسوی، ضمن محکوم کردن این اقدام، در مورد جوامع موازی درحال توسعه‌ای صحبت کرد که جمهوریت فرانسه را هدف قرار داده‌اند. لذا دست به یک سلسله اقدامات با عنوان مبارزه با اسلام رادیکال و دفاع از فرانسه سکولار زد. اما به عقیده ناظران این اقدام کاری جز نبرد برای انتخابات بعدی نیست و آنچه ما شاهد آن هستیم همان "تسلیح سکولاریسم" است.

این قانون از همان ابتدای مطرح شدنش منتقدان زیادی داشت و حتی رهبران کاتولیک و یهودی نیز نسبت به این امر هشدار داده‌اند. بسیاری می‌گویند این اقدام در مورد افراط گرایی نیست و خلاف دین است.

خبرگزاری الجزیره نیز در مطلبی با عنوان «قانون علیه اسلام؛ رای فرانسه به نفع منع حجاب محکوم شد» نوشت: سنای فرانسه به عنوان بخشی از لایحه "ضد جدایی طلبی"، حجاب را برای دختران مسلمان زیر ۱۸ سال در انظار عمومی رای داده است. اما این پیشنهاد سنای فرانسه برای ممنوعیت حجاب در دختران زیر ۱۸ سال، با هشتگ # دست به حجاب من نزن در شبکه‌های اجتماعی بسیار گسترده شده است. بسیاری از کنشگران اجتماعی بر این باور هستند این یک قانون ضد اسلام است. زیرا درحالیکه در فرانسه سن رضایت به رابطه جنسی ۱۵ سال است، سن رضایت برای داشتن حجاب، ۱۸ سال.

این موضوع همچنین مورد توجه چندین چهره برجسته قرار گرفت.«ابتهاج محمد» ورزشکار المپیکی در صفحه اینستاگرام خود پستی را به اشتراک گذاشته که "اسلام هراسی در فرانسه درحال تعمیق است". در این پست آمده است: «این همان اتفاقی است که می‌افتد اگر اسلام هراسی کینه و نفرت، تعصب و تبعیض را علیه اسلام و مسلمانان عادی سازی کنید».

«امانی الخاتحبه» بنیانگذار روز زن مسلمان هم ضمن حمایت از زنان مسلمان این اقدام سنای فرانسه را اسلام هراسی عنوان و گفت: «خواهران فرانسوی مسلمان من، بدانید که ما شما را می‌بینیم، در کنار شما ایستاده‌ایم و با شما علیه اسلام هراسی جهانی شده که ما را به اینجا رسانده، مبارزه می‌کنیم».

«راوده محمد» مدل متولد سومالی هم اقدام سنای فرانسه را "جنبه اشتباه برابری" دانست و در صفحه اینستاگرام خود نوشت: منع حجاب سخنان نفرت انگیزی است که از بالاترین سطح دولت ناشی می‌شود و به یک شکست بزرگ در ارزش‌های مذهبی و برابری منجر می‌شود.

مجمع ملی فرانسه یا مجلس سفلی که تحت سلطه حزب مکرون قرار دارد، پیش از تصویب این اصلاحیه در مجلس سنای فرانسه که تحت کنترل محافظه کاران قرار دارد، در تاریخ ۱۶ فوریه (۲۸ بهمن ۹۹) با اکثریت قاطع به این لایحه رای داد.

عفو بین الملل ماه گذشته هشدار داد که قانون پیشنهادی "حمله جدی به حقوق و آزادی‌ها در فرانسه" است و خواستار لغو یا اصلاح "بسیاری از مفاد مشکل ساز" این لایحه شد.

تحلیل سیاسی

دستاوردهای سفر الکاظمی به ریاض و ابوظبی از زاویه‌ای دیگر

در سال‌هایی که عراق پس از اشغال ازسوی ائتلاف آمریکایی، با جنگی ویرانگر با داعش و نهایتا تجزیه خود مواجه بود و همچنان با تروریسم، بحران‌های سیاسی و اقتصادی و به طور ویژه با مداخله مخرب دیگر دولت‌ها دست و پنجه نرم می‌کرد، عربستان سعودی و امارات از جمله کشورهای عربی بودند که تلاش‌هایشان را نه در راستای تقویت دولت مرکزی در عراق بلکه با هدف تضعیف آن سامان دادند.

سفر اخیر نخست‌وزیر عراق به عربستان و امارات با توجه به نقش این سه کشور در تحولات منطقه غرب آسیا و روابط آنان با دیگر همسایگان از اهمیت خاصی برخوردار است.به گزارش نورنیوزمصطفی الکاظمی نخست‌وزیر عراق در روزهای گذشته به ریاض و ابوظبی سفر کرد، سفری که چند یادداشت همکاری در زمینه‌های اقتصادی و فرهنگی، وعده سرمایه‌گذاری ۶ میلیارد دلاری این دو کشور و همچنین تأسیس یک صندوق مشترک با عربستان، به ارزش ۳ میلیارد دلار برای تولید برق در عراق را در پی داشت.

دیدار کاظمی از عربستان با تأخیری چند ماهه صورت گرفت. او قرار بود پاییز سال گذشته و پس از سفر هیات بلندپایه سعودی به بغداد به ریاض سفر کند، اما این برنامه به دلیل آنچه بیماری ملک سلمان عنوان شد، تا ابتدای بهار امسال به تعویق افتاد.

نخست‌وزیر کنونی عراق سیاست این کشور در برابر جهان عرب را سیاستی با درهای باز اعلام کرده و امیدوار است بتواند با استفاده از ثروت کشورهای نفتی خلیج فارس و سرمایه‌گذاری‌های آن‌ها به وضع بد اقتصادی و سیاسی در عراق سامان دهد.

اهمیت دیدارهای الکاظمی و توافقات انجام شده بیش از هر چیز ناظر به نقش دولت‌های سعودی و امارات در بحران‌ها و مشکلات عراق امروز است و آنچه موجب استقبال از این سفر شده،امکان بهبود سیاست‌های این دو کشور عربی در خصوص عراق است. اگرچه سرمایه‌گذاری آن‌ها در زیرساخت‌های حیاتی، از دید گروه‌های عراقی ریسک قابل توجهی برای بغداد در پی دارد.

پادشاهی سعودی تا سال ۲۰۱۵ میلادی با وجود گذشت ۱۲ سال از سقوط صدام، سفارتخانه‌ای در بغداد نداشت. حتی گذرگاه مرزی دو کشور در طول ۳۰ سال گذشته بسته بوده و بازگشایی آن به عنوان یکی دستاوردهای سفر الکاظمی اعلام شده است.

ریاض و ابوظبی با توجه به سیاست فرقه‌گرایانه خود در منطقه، روی‌کار آمدن دولتی برآمده از مناسبات قومی–مذهبی در عراق پس از صدام را با توجه به افزایش قدرت شیعیان، برخلاف منافع خود ارزیابی کردند و از همین منظر، امکانات و نفوذ خود را در راستای تضعیف دولت مرکزی این کشور به کار گرفتند.

این رویکرد پس از آن تقویت شد که تلاش‌ها برای ایجاد انسجامی مؤثر در میان اهل سنت عراق و یا روی کار آوردن یک کابینه و نخست‌وزیر شیعه اما سکولار با شکست مواجه شد. گروه دیگری که در عراق مورد توجه مقامات سعودی و اماراتی قرار گرفت، بازماندگان حزب بعث بودند، که هم به میزان کافی با دولت مرکزی زاویه داشتند و هم به شدت تضعیف شده بودند و از هر کمکی برای تغییر وضعیت استقبال می‌کردند.

سیاست تقویت بعثی‌های سابق و همین‌طور برخی عشایر ناراضی اهل سنت از جمله مهم‌ترین عوامل شکل‌گیری داعش و جنگ ویران‌گر داخلی در عراق ارزیابی می‌شود. هر دو کشور از حامیان ایده تشکیل اقلیم سنی و خودمختاری آن بوده‌اند و ابوظبی از جمله معدود دولت‌هایی بود که در سال ۲۰۱۷ و همه‌پرسی استقلال کردستان، از تجزیه این اقلیم از عراق حمایت کرد.

متقابلا افکار عمومی در عراق نیز دیدگاه مثبتی نسبت به ریاض و ابوظبی ندارد. به ویژه عربستان به خاطر سرکوب شدید شهروندان شیعه خود و شیعیان بحرین و یمن مورد انتقاد مردم و سیاست‌مداران عراقی قرار دارد و عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی ازسوی امارات با پشتیبانی سعودی، بر این بی‌اعتمادی افزوده است.

تاریخ روابط میان عراق و دو کشور سعودی و امارات در دو دهه گذشته مبین نقش ثبات‌زدای آن‌ها در عراق بحران‌زده بوده است، نقشی که در راستای نگرش فرقه‌گرایانه این دو دولت در پیشبرد سیاست‌هایشان در منطقه نشأت می‌گیرد. این نگرش، تحکیم حاکمیت مرکزی در عراق و برقراری ثبات در این کشور را بر خلاف منافع آن‌ها ارزیابی می‌کند.

ازسویی سابقه این دو کشور در وعده و وعیدهایی که برای سرمای‌گذاری به عراقی‌ها داده‌اند نشان از تهی بودن آنها دارد، چنانچه تاکنون هیچ‌یک از این وعده‌ها به سرانجام نرسیده و دیناری هزینه نشده است.

گسترش روابط بغداد با عربستان و امارات که به دنبال دیدار نخست‌وزیر عراق از این دو کشور، پیش‌بینی می‌شود، اگرچه از حیث اقتصادی دستآوردهایی را برای دولت الکاظمی در پی داشته، موجد نگرانی‌هایی در خصوص سیاست آینده آن‌ها در عراق است.

سیاست ثبات‌زدای سعودی و امارات در سال‌های گذشته در قبال بغداد، ریسک افزایش نقش این دولت‌ها در آینده عراق را افزایش می‌دهد و در عین حال با خوش‌بینی، فرصتی برای تغییر سیاست‌های فرقه‌گرایانه در منطقه است.